

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД - ИСПЕРИХ

На шести март през две хиляди и деветнадесета година,
в публично заседание, в състав:

Председател: Димитринка КУПРИНДЖИЙСКА

Секретар: А В.,

Прокурор:

като разгледа докладваното от съдията гр.дело № 152 по описа за 2018 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е исково с правно основание чл.45 от ЗЗД.

Постъпила е искова молба от М.И.А., ЕГН-***** ***, срещу П. Н Н., ЕГН:***** ***, като моли съда да постанови решение, с което да осъди ответника да ѝ заплати обезщетение в размер на 5 000.00 /пет хиляди/ лева за причинени неимуществени вреди от претърпян пътен инцидент от 06.07.2017г., причинен виновно от ответника, включващ неблагоприятни психически изживявания, болки и страдания от причинените травматични увреждания от ПТП, както и обезщетение за причинени имуществени вреди в размер на 80.65лв., включващи стойността на заплатени медикаменти и потребителска такса, във връзка с провеждане на лечение на получените от ПТП от 06.07.2017г. физически и психически увреждания, ведно със законната лихва върху претендираните суми, считано от датата на деликта 06.07.2017г. до окончателното изплащане на обезщетението. Претендира и за разноските по делото.

Ищцата твърди, че на 06.07.2017г. в гр.И била блъсната от товарен автомобил с рег.№ В **** ВВ, марка „Д“, модел „Л“, управляван от водача П. Н Н., който автомобил бил собственост на „Е П М“ АД гр.В. При удара била попаднала под автомобила, но не била прегазена. За пътния инцидент бил съставен Констативен протокол за ПТП от РУ МВР – Исперих. Ищцата била транспортирана още същия ден до Център за спешна медицинска помощ, където ѝ били извършени съответните прегледи и изследвания и били издадени съответните документи. В следствие била прегледана от лекари – специалисти, като ѝ били издадени и амбулаторни листи и ѝ била поставена диагноза. Предписана ѝ била терапия с медикаменти, които тя закупила. В следствие на 20.07.2017г. била на контролен преглед, като отново ѝ били назначени изследвания. Болките и неприятните изживявания от процесното ПТП продължили няколко месеца, като и към момента на подаване на исковата молба не били отшумели напълно.

Междувременно била уведомена от РУ МВР – Исперих, че е пострадала от престъпление по ДП №228/2017г., като в следствие получила Постановление от 12.09.2017г. на РП – Исперих, с което воденото досъдебно производство било прекратено, тъй като не били събрани доказателства за извършено престъпление от общ характер. На 25.10.2017г. от РУ МВР – Исперих издали служебна бележка на ищцата, видно от която на П.Н. бил съставен АУАН №881*** за процесното ПТП, а в следствие било издадено и Наказателно постановление, като наложените с него санкции на П.Н. били заплатени от водача.

През месец февруари 2018г. ищцата посетила отново лекари-специалисти във връзка с претърпените от процесното ПТП болки и страдания, като ѝ били извършени прегледи и ѝ било назначено лечение. Предписаните медикаменти били закупени от пострадалата.

Счита, че с действията си ответникът ѝ е причинил имуществени и неимуществени вреди, с което обосновава правния си интерес от завеждане на иска.

В съдебно заседание ищцата се представлява от адв.М.М. от АК – Р, който поддържа изцяло предявената искова молба и излага подробни съображения, включително и в писмено становище.

В срока по чл.131 от ГПК ответникът представя писмен отговор, като счита иска за допустим, но неоснователен. На първо място счита, че причина за настъпилния пътен инцидент е нарушените правила за движение от страна на ищцата, която се е движела по пътното платно, вместо по тротоара. Освен това от представените по делото писмени доказателства не се установявала причинно-следствена връзка между настъпилото ПТП и вредоносния резултат. На второ място счита, че следвало да се съобрази наличието на съпричиняване на вредоносния резултат в много по-голяма степен от ищцата, която не се е движела на отреденото за пешеходци място. На трето място счита предявения иск за неимуществени вреди за изключително завишен по размер, тъй като не съответствал на претърпените болки и страдания и не е съобразен с редица други обстоятелства съгласно утвърдената съдебна практика. Поради изложеното моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен и недоказан. Претендира и за сторените разноски. Прави искане да бъде конституиран в качеството на трето лице помагач ЗАД „Б В И Г“ гр.С, с който е сключена застраховка „Гражданска отговорност“ на процесния автомобил.

С определение от 20.04.2018г. съдът е уважил искането на ответника и е конституиран като трето лице помагач ЗАД „Б В И Г“ гр.С. В дадения едномесечен срок за писмен отговор третото лице-помагач депозира такъв, като счита исковата молба за недопустима, тъй като не била предоставена банкова сметка ***. 127 ал. 4 ГПК. На основание чл. 119 ал. 3 и ал. 4 ГПК прави възражение за неподсъдност на делото на РС – Исперих, тъй като седалището на ЗАД „Б И Г“ гр.С било в гр.С, като дружеството нямало регистрирани поделения или клонове. По основателността на исковите – счита че не бил изяснен механизма на ПТП, поради което оспорвал изложеното от ищеца в тази насока. Счита че не била налице причинно-следствена връзка между процесното ПТ и твърдените увреждания на ищцата. При условията на евентуалност твърди, че е налице съпричиняване на вредоносния резултат от страна на ищцата. На следващо място счита иска за завишен по размер. Оспорва и претендираната лихва от датата на увреждането, тъй като ЗАД „Б В И Г“ гр.С било информирано за процесното ПТП с получаване на исковата молба.

В съдебно заседание ответникът се представлява от адв.Е.К. от АК – С, която поддържа изцяло писмения отговор и излага подробни съображения, включително и в писмени бележки.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното: На 06.07.2017г., около 14.00 часа, ищцата М.А. *** на пешеходната пътека, намираща се между Районна пощенска станция и ресторант „Л“. Когато стигнала до средата на пешеходната пътека, ищцата се огледала, видяла, че нямало преминаващи автомобили и решила да завие наляво и да мине по пътното платно, за да отиде до намиращия се в близост до ресторанта магазин. По същото време на паркинга, който се намирал непосредствено до тротоара пред ресторант „Л“, имало спрени автомобили, между които бил и товарен автомобил „Д Л“ с рег. № В **** ВВ, управляван от ответника П.Н.. М.А. минала зад автомобилите и тъкмо се отправяла към тротоара, когато ответникът привел автомобила в движение на заден ход и блъснал ищцата от дясната ѝ страна. При сблъсъка М.А. паднала на пътното платно на лявата си страна, под автомобила и започнала да блъска по него, тъй като водачът не бил спрял. П.Н. чул ударите по автомобила и слязъл да провери какво се е случило, при което видял ищцата да се измъква под колата. Попитал я добре ли е и нуждае ли се от помощ, при което ищцата заявила, че иска да бъде извикана полиция. Ответникът сигнализиран на органите на МВР, като на местопроистшествието пристигнали служители на РУ МВР – Исперих, между които и св.М.Н.. Ищцата била отведена в Център за спешна медицинска помощ – гр.Исперих, били съставени АУАН №308/06.07.2017г. и констативен протокол за ПТП с пострадали лица рег № 2017-1041 ***, ДП рег.№275 ЗМ 228/06.07.2017г. Тъй като по първоначални данни от медицинския преглед на ищцата се касаело за фрактура на лява гривнена става, било образувано и досъдебно производство, в хода на което бил извършен оглед на местопроистшествие, били извършени разпити на свидетели и била назначена съдебномедицинска експертиза.

Междувременно ищцата посетила на следващия ден МБАЛ – Разград, където се консултирала с ортопед и хирург. При обстояния ѝ преглед и извършено образно изследване било установено, че не е налице фрактура на лява гривнена става, а повърхностна травма на лява раменна става, лява предмишница и лява колянна става. Предписани ѝ били терапия с „Нео едемалт маз“, „Вултарен форте“ и „Нимезил“, от които М.А. закупила „Нео едемалт маз“ на 07.07.2017г. и на 20.07.2017г., когато посетила отново ортопед за контролен преглед.

Тъй като в хода на досъдебното производство се установило, че в резултат на процесното ПТП пострадалата е получила наранявания, които са довели до временно разстройство на здравето, неопасно за живота ѝ, наблюдаващият прокурор е преценил, че не са събрани доказателства за извършено престъпление от общ характер, поради което с Постановление от 12.09.2017г. е прекратил досъдебното производство на основание чл. 24 ал. 1 т. 1 НПК. В последствие, въз основа на издадения АУАН №308/2017г. било издадено НП №17-0275-000393/2017г. на Началник РУ – Исперих, с което на водача П.Н. са били наложени санкции по чл. 183 ал. 2 т. 11 и чл.183 ал. 1 т. 1 ЗДвП, заплатени от него по банков път на 15.12.2017г.

В резултат на причинените ѝ от процесното ПТП травматични увреждания ищцата получила болки и страдания, както и неприятни изживявания, които продължили известно време и след инцидента. На 07.02.2018г. тя посетила лекар невролог – св.Б.Г., с оплаквания за болки в лявата ръка, силно главоболие в тилната и предната слепоочна област на главата. Били ѝ изписани медикаменти, които тя закупила. Тъй като в резултата на катастрофата ищцата изживяла стрес, станала неспокойна, започнала да се страхува да излиза навън и да се движи по улицата, започнала да сънува кошмари, както и да страда от безсъние, на 15.02.2018г. тя посетила лекар психиатър – св.С К.. При извършения ѝ преглед се установило, че страда от „Смесена тревожно-депресивна реакция“, която била причинена от претърпяното ПТП. Предписани ѝ били медикаменти, които ищцата закупила, както и заплатила потребителска такса за прегледа.

В хода на съдебното дирене бяха разпитани свидетели, посочени от ищцата и ответника. Св.В.И., приятелка на ищцата, посочва, че М.А. била весел човек, преди инцидента често излизали двете, ходели на кафе, гостували си. След инцидента ищцата станала затворена, не излизала, страхувала се да върви по улиците, отказвала да шофира, въпреки, че преди катастрофата често шофирала. Оплаквала се и от главоболие. Св.Б.Г. потвърждава, че ищцата отишла при него на преглед именно с оплаквания за силно главоболие. В документацията си той бил отразил, че оплакванията ѝ са постравматични, но не може да каже дали са резултат именно от процесното ПТП, тъй като са минали повече от 6 месеца между инцидента и прегледа.

Св.С К. от своя страна твърди, че когато ищцата е отишла при нея на преглед през месец февруари 2018г., ѝ е обяснила, че е била блъсната от кола, поради което се уплашила много и от тогава изпитвала постоянен страх да се движи по улиците, чувствала се подтисната, раздразнителна, имала безпокойство, била неспокойна. При проведената беседа на свидетелката ѝ направило впечатление, че ищцата описвала много емоционално случилото се и била изключително напрегната („тревожно напрегната“ според медицинския термин, употребен от свидетелката). Св.К. назначила медикаментозна терапия на ищцата, но когато отишла втори път при нея през лятото на 2018г., тя ѝ обяснила, че нямала особен ефект от изписаните лекарства – не се била успокоила и още имала преживявания във връзка с инцидента. Това наложило св.К. да смени изписания медикамент с друг. При второто посещение на свидетелката ѝ направило впечатление, че ищцата вече се била дистанцирала по време от ситуацията, но все още имала оплаквания от напрежение, безпокойство и страх да се движи сама.

Св.М.Н. твърди, че е посетил местопроистествието, като на място е установил ищцата, ответника и още едно лице. Бил извършен оглед на място, били направени снимки, изслушал ищцата и ответника. Тъй като ищцата била с травма на ръката, била заведена в спешна помощ, а на водача на автомобила бил съставен АУАН. Спомня си, че е било образувано досъдебно производство, тъй като по първоначални данни ищцата

била със счупена ръка. При разговор с пострадалата тя му била казала, че паднала под колата и удряла по нея, за да спре водача, но не обяснила защо е минала по пътното платно, а не по намиращата се в непосредствена близост пешеходна пътека.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебна автотехническа експертиза основната причина за настъпване на процесното ПТП от техническа и професионална гледна точка е, че водачът на товарния автомобил е предприел маневра „движение назад“ без да осигури необходимите безопасни условия за това, предвидени в ЗДвП. Същевременно в момента на сблъсъка пешеходката А. *** на място, което не е указано за целта, т.е. не на обозначената за това действие пешеходна пътека.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебномедицинска експертиза от приложената по делото медицинска документация на името на М.А. се установява, че при процесното ПТП ищцата е получила контузия на лява раменна става, лява предмишница и лява колянна става с оток, болка и затруднени движения в ставите. Тези увреждания са били получени от съприкосновението на съответните анатомични области – падане на терена след блъскането от МПС. По своята медикобиологична характеристика установените увреждания обуславяли временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата, като обичайния оздравителен период при такъв вид травми е около 2 седмици. В съдебно заседание вещото лице уточнява, че в медицинската документация не е описан морфологичния вид на травмите – рани, кръвонасядания, охлузвания, поради което не може да се даде заключение дали е имало съприкосновение между тялото на пострадалата и автомобила. В този смисъл вещото лице заключава, че при липса на данни в медицинската документация за травма на главата, получена при ПТП-то, не е налице причинно-следствена връзка между процесния инцидент и появилите се седем месеца по-късно оплаквания от главоболие в тилната и предната слепоочна част на главата на ищцата. По отношение на приложените към делото документи за закупени лекарства и заплатена потребителска такса за специалист – ортопед след процесното ПТП, вещото лице заявява, че са относими към инцидента от 06.07.2017г.

Според заключението на вещото лице по назначената съдебнопсихиатрична експертиза анализът на данните по делото, както и проведения преглед на ищцата сочат, че съществуват анамнезни данни за преживяно от освидетелстваната „посттравматично стресово разстройство“, възникнало като отговор на стресогенно събитие (случилото се пътно-транспортно произшествие). За наличието му са е необходимо да са налице настойчиво, повтарящо се напомняне или възпроизвеждане на събитието в спомените, представите и сънищата, емоционална отчужденост, притъпяване на чувствата и избягване на стимули, които могат да възбудят спомени от травмата. Обикновено се наблюдава състояние на вегетативна свръхвъзбуда, повишен старт рефлекс и безсъние, често се добавят тревожност и депресия. Всички тези симптоми вещото лице заявява, че се наблюдават при прегледа на освидетелстваната, като подробно е описала споделеното от ищцата. Към момента на прегледа според вещото лице тези признаци са били силно редуцирани и не са били така ясно изразени, както в по-ранен етап, когато се е появило посттравматичното стресово разстройство. По принцип е възможно пълно възстановяване, но това зависи от ресурса на конкретната личност.

В производството по делото ищцата е направила съдебни и деловодни разноски в общ размер на 985.00 лева, представляващи: 300.00 лева за изплатено възнаграждение за адвокат, 250.00лв. за държавна такса, 400.00лв. за възнаграждения на вещи лица е 35лв. за пътни разходи за свидетели.

Ответникът е направил съдебни и деловодни разноски в общ размер на 675.00 лева, представляващи: 500.00 лева за изплатено възнаграждение за адвокат, 150.00лв. за възнаграждение за вещо лице и 25.00лв. за пътни разходи на свидетели.

Въз основа на така изложеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи: Предявените искове са с правно основание чл.45 от ЗЗД - осъдителни искове за заплащане в полза на ищеца на неимуществени и имуществени вреди, виновно причинени от ответника – деликвент, в резултат на непозволено увреждане /деликт /.

Разгледан по същество същият е частично основателен.

Съгласно чл.45, ал.1 от ЗЗД, всеки е длъжен да поправи вредите, които виновно е причинил другимо. Фактическият състав на непозволеното увреждане /деликта/ по чл.45 от ЗЗД, включва пет предпоставки: деяние, противоправност на деянието, вина на дееца, вреда, причинна връзка между вредата и виновното, противоправно деяние. Обстоятелствата, които обуславят деликтната отговорност следва да бъдат установени от ищца по исковата молба. За да се приеме, че едно деяние - действие или бездействие е противоправно, необходимо е това деяние да нарушава предписания правен ред и норми на правно определено поведение. В случая, от събраните гласни доказателства и от писмените такива, разгледани поотделно и в тяхната съвкупност, се установи, че на процесната дата - 06.07.2017г. ответникът П.Н., като водач на МПС, действително е нарушил правилата за движение по пътищата при извършване на маневра „движение назад“ с товарен автомобил „Д Л“ с рег.№ В **** ВВ, блъснал е ищцата, в резултат на което ѝ е причинил контузия на лява раменна става, лява предмишница и лява колянна става с оток, болка и затруднени движения в ставите. Тези увреждания обуславят временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата, т.е. покриват критериите за нанесена лека телесна повреда. Налице е извършено от ответника противоправно деяние, тъй като от една страна неспазването на правилата за движение по пътищата и по-конкретно на правилата за движение назад, предвидени в разпоредбата на чл. 40 ЗДвП, представлява административно нарушение, наказуемо от закона. От приложените по делото АУАН №308 от 06.07.2017г. и служебна бележка рег.№ 257р 160 от 04.01.2018г на РУ – Исперих категорично се установява, че на ответника му е съставено наказателно постановление за установените с цитирания акт нарушения, едно от които е именно по чл. 40 ал. 1 ЗДвП, наложена му е и санкция, която в следствие е заплатена от нарушителя. Деянието е извършено виновно – ответникът като водач на МПС е знаел за задълженията, които е имал съгласно закона, при извършване на маневра „движение назад“, но въпреки това не ги е изпълнил – не се е убедил предварително, че пътят зад превозното средство е свободен и че няма да създаде опасност или затруднения за останалите участници в движението, по време на движението си назад не е наблюдавал непрекъснато пътя зад превозното средство, а при положение, че това не е било възможно, не е осигурил лице, което да му сигнализира за опасности. В резултат на това деяние ответникът Н. е блъснал ищцата А., нанесъл ѝ е травми и по този начин ѝ е причинил телесна повреда, което само по себе си също представлява противоправно деяние (престъпление, наказуемо от НК)

Заключението по назначената съдебномедицинска експертиза категорично установява, че в резултат на това противоправно деяние, П.Н. е причинил на ищцата описаните телесни увреждания, от които последната е претърпяла неимуществени вреди, а именно временно разстройство на здравето, неопасно за живота на пострадалата. Във връзка с лечението и овладяването на това разстройство на здравето ищцата е посетила съответните лекари – специалисти, извършени са ѝ прегледи, изследвания и манипулации, назначено ѝ е лечение, свързано със закупуването на медикаменти. Според вещото лице всички представени от ищцата документи по делото, касаещи извършени от нея разходи за прегледи и закупуване на лекарства, са относими към лечението на телесните увреждания, причинени от процесното ПТП.

Освен това от показанията на свидетелите В.И. и С К., както и от заключението по назначената съдебнопсихиатрична експертиза се установява, че в резултат на инцидента пострадалата много се е уплашила, което довело до състояние на постоянно безпокойство, тревожност и раздразнителност, страх да се движи сама по улиците и да шофира, отказвала да излиза и да общува с приятелите си, сънувала кошмари, отново преживявала случилото се, страдала от безсъние. Това състояние е продължило дълго време след инцидента, пречело е на нормалното ѝ социално функциониране и принудило ищцата да потърси лекарска помощ, включително и психиатрична такава, а също така и да приема медикаменти за овладяване на постравматичното стресово разстройство. По този начин в резултат на виновното противоправно поведение на ответника на ищцата са

й причинени и психически страдания. Налице е причинена вреда, която накърнява пряко и непосредствено личните интереси на ищцата. Временното разстройство на здравето се е проявило по време на деликта и известен период след извършването му, а постравматичното стресово разстройство се е появило като реакция на преживения стрес по време на инцидента известно време след него. Така причинените вреди произтичат пряко и непосредствено от поведението на П.Н. /налице е пряка причинна връзка между тях/ и се явяват неимуществени вреди по смисъла на чл.52 от ЗЗД, за чието обезщетяване деецът отговаря.

Дължимото обезщетение, по смисъла на цитирания законов текст, се определя от съда по справедливост. В тази връзка съдът съобрази, че сочените неимуществени вреди са причинени от деяние, явяващо се нарушение на разпоредбите на ЗДвП, което се отличава с висока степен на обществена опасност. Същевременно следва да се отчете и факта, че пострадалата е жена в пенсионна възраст, което предполага необходимост от по-продължително време за възстановяване, както и по-ограничени възможности за лечение и закупуване на медикаменти от финансова гледна точка. От друга страна причинените телесни увреждания макар и да не са с усложнен характер, предвид обстоятелството, че периода на лечение и отзвучаване е около две седмици, са създали известни затруднения и дискомфорт в социалното общуване на пострадалата. Следва да се има предвид и причинените психически и душевни страдания на ищцата – изживяла е силен стрес, който в последствие е отключил появата на посттравматично стресово разстройство, принудило пострадалата да продължи лечението си дълго време след отшумяването на физическите болки и страданията, причинени непосредствено от инцидента.

Като отчита горното, съдът прецени, че обезщетение в размер на 4000.00 лева се явява справедливо за компенсиране на преживяните болки и страдания от ищеца. Същевременно при определяне на крайния размер на обезщетението следва да се има предвид и направеното от ответника възражение за съпричиняване на вредоносния резултат от страна на пострадалата. В тази връзка следва да се отчете факта, че по делото се събраха категорични и безспорни доказателства, че с поведението си непосредствено преди инцидента ищцата е допринесла за причинените ѝ вреди. Разпоредбите на чл. 113 и чл. 114 ЗДвП въвеждат задължения за пешеходците при пресичане на пътното платно. И докато правото на пешеходеца при пресичане на пътното платно на пешеходна пътека се приема от съдебната теория и практика за абсолютно право при спазването на законовите разпоредби, то правото на пешеходица при пресичането на пътното платно на нерегламентирано за тази цел място не е абсолютно и следва да става при стриктно спазване на цитирането законови разпоредби (В този смисъл ТР № 2 от 22.12.2016 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2016 г., ОСНК). В настоящия случай ищцата първоначално е тръгнала да пресича пътното платно на намиращата се в непосредствена близост пешеходна пътека, но внезапно е решила да се отклони от нея и да премине по нерегламентирано за целта място. По този начин тя е нарушила забраната, регламентирана в разпоредбата на чл.114 т. 1 ЗДвП - на пешеходците е забранено да навлизат внезапно на платното за движение. Именно в този момент е била блъсната от ответника, който е управлявал движещия се назад товарен автомобил. Съгласно цитираното Тълкувателно решение №2/2016г. налице е съпричиняване на вредоносния резултат, ако пешеходецът не се е съобразил с ограниченията на чл. 113, ал. 1, т. т. 1, 2 и 4 и чл. 114 от ЗДвП и задължението си да отиде на пешеходна пътека, когато в близост има такава. При преценката на приноса на всяка една от страните за причиняването на вредоносния резултат съдът стигна до извода, че поведението на ответника е главната причина за настъпване на инцидента. Той е нарушил редица правила при извършване на маневрата „движение назад“, а и освен това като водач на МПС има задължението да предпазва пешеходците, които безспорно са по-уязвимите участници в движението. При това положение отговорността за вредите се разпределя 80% за виновния водач на МПС и 20% за пострадалия пешеходец.

В този смисъл предявеният иск за неимуществени вреди следва да бъде уважен частично, до размера на 32800лв. До първоначално претендирания размер от 5000лв. искът следва да бъде отхвърлен.

По отношение на иска за имуществени вреди същият следва да бъде уважен до размера на 47.44лв., в която сума се включват закупения медикамент Нео едемалт маз и потребителски такси. За сумата от 33.21лв., представляваща закупени медикаменти след посещение при невролог д-р Б.Г., поради изложените съображения, че оплакванията на ищцата, заради които тя е отишла на преглед при този свидетел, не са пряка и непосредствена последица от процесния инцидент, искът следва да бъде отхвърлен.

При непозволеното увреждане лихвите са компенсаторни и се дължат като допълнение на обезщетението от деня на събитието - чл. 84, ал.3 ЗЗД.

При горния изход на делото и на основание чл.81 във вр. с чл.78, ал.1 от ГПК, ответникът дължи възстановяване на направените от ищцата деловодни разноски по производството, съразмерно на уважената част от иска, а именно 617.24 лева.

На основание чл. 78 ал. 3 ГПК ищецът дължи възстановяване на направените от ответника разноски по производството, съразмерно на отхвърлената част от иска, а именно 239.14 лева.

Воден от изложените съображения, съдът

Р Е Ш И :

ОСЪЖДА, на основание чл.45 от ЗЗД, П. Н Н., ЕГН:***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на М.И.А., ЕГН-***** ***, сумата от **3200.00 /три хиляди и двеста/** лева - обезщетение за причинени неимуществени вреди от претърпян пътен инцидент от 06.07.2017г., причинен виновно от ответника, включващи неблагоприятни психически изживявания, болки и страдания от причинените травматични увреждания от ПТП, ведно със законната лихва от датата на деликта – 06.07.2017г. до окончателното ѝ изплащане, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 3200.00 лева, до първоначално претендираните 5000.00 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА, на основание чл.45 от ЗЗД, П. Н Н., ЕГН:***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на М.И.А., ЕГН-***** ***, сумата от **47.44 /четиридесет и седем лв. и 44ст./ лева** - обезщетение за причинени имуществени вреди, включващи стойността на заплатени медикаменти и потребителска такса, във връзка с провеждане на лечение на получените от ПТП от 06.07.2017г. физически и психически увреждания, ведно със законната лихва, считано от датата на деликта 06.07.2017г. до окончателното изплащане на обезщетението, като ОТХВЪРЛЯ иска за сумата над 47.44 лева, до първоначално претендираните 80.65 лева, като неоснователен и недоказан.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, П. Н Н., ЕГН:***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на М.И.А., ЕГН-***** ***, сумата от **617.24 /шестстотин и седемнадесет лв. и 24ст./ лева** - направени от страната съдебни и деловодни разноски по производството, съразмерно на уважената част от иска.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 3 от ГПК, М.И.А., ЕГН-***** ***, ДА ЗАПЛАТИ на П. Ненчев Н., ЕГН:***** ***, сумата от **239.14/двеста тридесет и девет лв. и 14ст./ лева** - направени от страната съдебни и деловодни разноски по производството, съразмерно на отхвърлената част от иска.

Решението е постановено при участието на трето лице помагач ЗАД „Б В И Г“ гр.С.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Разградски окръжен съд в двуседмичен срок от съобщаването му на страните.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: